

tilladelse til fuld renteperiodisering, også gælder for begrænset skattepligtige.

Hertil skal jeg bemærke, at begrænset skattepligtige opgør den skattepligtige indkomst og formue efter skattelovgivningens almindelige regler, medmindre andet er særligt fastsat i lovgivningen. Bestemmelsen i ligningslovens § 5, stk. 5, gælder derfor også for begrænset skattepligtige.

På den baggrund finder jeg ikke, at der er behov for at præcisere, at ligningslovens § 5, stk. 5, også gælder for begrænset skattepligtige.

Det er ligningsrådet, der afgør, hvorvidt der i de konkrete tilfælde skal gives tilladelse til fuld renteperiodisering.

Ad punkt 3. Begrænset skattepligt af royalties (L 207, § 1, nr. 7, m.fl.)

Erhvervenes Skatteudvalg anfører, at indførelsen af royaltybeskatning medfører risiko for fordyrelse af teknologiimporten, hvorfor det bør overvejes at opgive denne del af forslaget.

Jeg er ikke enig i denne antagelse.

For det første har mange af Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler bestemmelser om, at royaltymodtagerens bopælsstat har den udelukkende beskatningsret for royalty, således at kildestaten ikke må beskatte. Dette gælder især Danmarks aftaler med andre industrilande.

For det andet vil den skat, som Danmark som kildestat kan tage efter andre dobbeltbeskatningsaftaler, typisk være beskeden, nemlig 5-10 pct.

Jeg agter derfor at fremsætte ændringsforslag om, at det skal kunne bestemmes i en bekendtgørelse, at ved royaltybetalinger til modtagere i disse lande skal der enten slet ikke ske indeholdelse af dansk royaltyskat eller kun ske indeholdelse af dansk royaltyskat med den procentsats, som Danmark har ret til at opkræve efter dobbeltbeskatningsaftalen.

Endelig må det tages i betragtning, at den skat, der skal betales i Danmark som royaltyskat af betalinger fra kilder her i landet, typisk vil nedsætte beskatningen i royaltymodtagerens bopælsstat, således at den ny danske beskatning ikke forøger den samlede beskatning af den udenlandske royaltymodtager.

Udenlandske rettighedsindehavere vil således ikke have noget reelt grundlag for at forsøge at vælte den foreslåede royaltybeskatning over på de danske virksomheder, som skal betale for at anvende rettighederne.

Ad punkt 4. Skattekontrolloven (L 206)

Erhvervenes Skatteudvalg finder, at det bør præciseres, at kravet om opbevaring af regnskabsmateriale i Danmark kun omfatter regnskabsmateriale vedrørende virksomhed i Danmark og ikke f.eks. regnskabsmateriale vedrørende et dansk selskabs filial i udlandet.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til kommentaren til en henvendelse fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (L 206 - bilag 3) og til det ændringsforslag, jeg har fremsat til bestemmelsen om opbevaring af regnskabsmateriale.

Endvidere anfører skatteudvalget, at bestemmelser i udenlandsk lovgivning, som er en hindring for opbevaring af regnskabsmateriale i Danmark, enten må respekteres eller søges fjernet.

Jeg er enig i, at eventuelle konflikter mellem to landes retssystemer må søges fjernet gennem internationale forhandlinger. Det bebudede ændringsforslag vil dog i vidt omfang forhindre, at der opstår sådanne konflikter. Endvidere er der efter forslaget mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra kravet om at opbevare regnskabsmateriale i Danmark.

Ad punkt 5. Renteperiodisering ved til- og fraflytning (L 202)

I henvendelsen indstiller Erhvervenes Skatteudvalg, at dobbeltbeskatningsproblemer i forbindelse med renteperiodiseringsproblemer afhjælpes gennem en creditregel. Der henvises til de regler, der er foreslået i lovforslagene om beskatning af kursgevinster ved fraflytning m.v. (L 205) og om aktieavancebeskatning ved fraflytning m.v. (L 208).

Dobbeltbeskatning af renter i forbindelse med tilflytning vil kunne lempes ved credit efter ligningslovens § 33. Dette kan imidlertid kun ske for den del af de udenlandske skatter, der kan henføres til de renter, der også bliver beskattet i Danmark. Fradraget